

Ansvar gældende overfor de paagældende Foreningsformænd, er ikke vor Sag, men jeg tilstaar, at jeg forstaar ikke de Motiver, der har været raadende for, at Sagen skrinlagdes.“ Hvorledes er det muligt, at en Embedsmand kan udtale sig saadan overfor Offentligheden? Forstaar den paagældende Embedsmand ikke Motiverne, kan han jo henvende sig til sin Minister i Stedet for at udtale sin Forundring overfor Offentligheden paa en Maade, der kun kan indeholde en Insinuation, og ogsaa Insinuation i allerhøjeste Grad overfor den højtærede Ministers Forhold. Kontorchefens Optræden i denne Sag har fra første Færd været saa uheldig og anmassende som overhovedet muligt. Det forekommer mig, at Offentligheden nu skulde være forskaanet for Udtalelser fra den Side, og jeg spørger den højtærede Minister, om han ikke finder Anledning til at udtale sig her i Tinget i Anledning af saadanne Udtalelser af Kontorchefen.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Ulrich har Ordet for en kort Bemærkning.

Ulrich: Jeg vil gerne tillade mig at sige til den højtærede Indenrigsminister, at dersom han havde gjort sig den Ulejlighed at overvære Folketingets Møde i den sene Nattetime, da jeg havde Ordet, vilde han ikke have gjort sig skyldig i den Misforstaaelse, han nu gjorde sig skyldig i, da han svarede paa min Forespørgsel. I mine Udtalelser i Aftes indlod jeg mig aldeles ikke paa nogen Kritik, hverken af den tidligere Kommission, der var nedsat til at behandle Forsikringsprincippet, eller af den nuværende Kommission. Jeg tillod mig kun at spørge den højtærede Minister om, hvorledes det gik med den nusiddende Kommissions Arbejde, og udtalte Haabet om, at Resultatet af dens Arbejde ikke blev negativt saaledes som Resultatet af den forrige Kommissions.

Den højtærede Minister bør ikke tvivle om dette høje Tings Medlemmers Forudsætninger for at kunne sætte sig ind i de forskellige Sager, som bliver forelagt det høje Ting. Ganske vist kan alle Mennesker ikke være i Besiddelse af samme Begavelsesmængde, særlig ikke af en saadan Begavelse, som den højtærede Minister tilsyneladende selv mener at sidde inde med, men jeg vil dog tillade mig at mene, at man, selv om man er i Besiddelse af en betydelig mindre Begavelse, vil kunne have lige saa store Forudsætninger for at kunne sætte sig ind i de foreliggende Sager som dem, den

højtærede Minister hidindtil har lagt for Dagen.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Holger Larsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Holger Larsen: Jeg beklager i høj Grad, at jeg forleden Dag lod mig henrive til at appellere til Indenrigsministerens sociale Forstaaelse. Det var aabenbart for tidligt; naar jeg gjorde det, var det, fordi den højtærede Ministers første Svar var meget velvilligt overfor de gamle, men jeg var ikke klar over, hvorvidt Svaret var et Afslag eller ikke, det var svøbt ind i uldne Talemaader. Nu var Ministerens Svar klart og det var et absolut Afslag. Saa ved alle, hvorledes den højtærede Minister ser paa Aldersrentelovens Revision. Jeg har nu den Opfattelse, at Ministeren bliver nødt til at foreslaa en Revision af Aldersrenteloven, allerede i den kommende Vinter, og derfor skal jeg ikke gaa ind paa den Tankegang, som det ærede Medlem Hr. Hagbart Berg har gjort gældende overfor Spørgsmaalet om, hvor meget Socialdemokraternes Forslag vil koste, nemlig at man regner med Udgifter, som vil falde en Gang om flere Aar. Hvad Aldersrenten vil koste næste Aar, næste Aar og næste Aar igen, er der ingen Mennesker, der i Øjeblikket ved. Det, det drejer sig om, er, hvilken Merudgift Socialdemokraternes Forslag vil medføre i Aar. Den højtærede Indenrigsminister nævnte 20 Millioner og sagde, at det Tal, jeg havde nævnt, var ganske galt. Det var i Virkeligheden en Bekræftelse af mine Tal, den højtærede Minister dør fremsatte. Den højtærede Minister kan ikke komme op paa 20 Mill. Kr. uden at regne Statsrefusionen med; det er de 10 Mill. Kr., og disse 10 Mill. Kr. skal dog kun betales een Gang af de danske Skatteborgere; betaler de til Statskassen, bliver de fri for at betale dem til Kommunerne, saa disse 10 Mill. Kr. maa vi se bort fra. Tilbage bliver da de øvrige 10 Mill. Kr., og hvis den højtærede Minister atter en Gang gaar til sine Embedsmænd og lader dem regne om og giver dem god Tid til det, saa vil man komme ned paa det Tal, jeg forleden oplyste, nemlig mellem 7 og 8 Mill. Kr. Saa nævnte den højtærede Indenrigsminister — og det synes jeg, han gjorde paa en overordentlig tiltalende, en ham egen Maade — Socialdemokraternes Forslag om at give Kommunerne Ret til at supplere Aldersrenten og sagde, at det vilde betyde saadant noget som 20 Mill. Kr. mere. Men